

Jestliže někde v Lichnově
čítá Bůh!

— Bohuslav Prohmel
op. A. (Stahovský)

Na Gramburtu 29. máj 1946.

Po čtyřech letech násilného umlčení a zničení schází se opět československé Orelstvo, aby položilo základy k nové výstavbě orelské organizace. Tak i jednotka čsl. v Lichnově svolala po prvé v osvobozené oblasti mimořádnou schůzi jednoty a to v pátek 15. června 1945 za přítomnosti 22 členů a členek a 4 dor.

Bř. starosta J. Veselka vzpoměl remičných bratrů a sester za okupace, mezi nimi Víta Reka, který zahynul bagycký jíz po osvobození ve službě Národ. bezpečnostní strážce.

Po té byly doplňovací volby výboru (pokladník a náčelník). Pak byla br. jednatelům odb. uč. Lochou podána zpráva o majetku jednoty v době okupace a o uzavření činnosti a rozpustění jednoty.

Jak už bylo sděleno, byla okres. úřadem dne 30. XI. 1941 ohlášena zpráva o zastavení činnosti jednoty Orel v Lichnově a zároveň byl požádán br. jednatel o okamžité vydání spolko-
vých knih a inventáře na četnic. stanici. Bř. Lochou byl jmenován zplnomocněncem okres. úřadu a poručěn správou jménem do dalšího

rozhodnutí. Toto jmenování nemělo ollerického twání, neboť 22./I. 43
přišla zpráva, že (okres. úřad) 23. září 1942 byl rozhodnutím
pana říš. projektora „tělocvičný spolek Orel rozpustěn“.
Správcem zabaveného jmění jmenován M. C. direktor Emil
Turnwald v Praze a ten brzy na to žádal o odevzdání vše-
ho zisku a nájmu, z prodeje toho, co by se prodati dalo.

A tak vzala za své i orel. knihovna, která musela být
prodána do sběru starého papíru. Jmenovitě bylo žádáno,
odevdati kroniku, jednací protokol a seznam členstva.
(Kronika byla zachráněna br. Čížem, který ji měl u sebe
důvěrně uschovanou, a po odevzdání byla narychlo půjčena
druhá.) Brožíci odprodej tělocvič. nářadí pro „Kuratorium“
byl stálým odkládáním odsunut, až k němu nedošlo vůbec.
Správu orel. majetku převzala jednotka ihned po svém usta-
vení. Tak se už zdálo, že budeme moci klidně a nerušeně
pokračovat v práci, ale sotvaže jsme si udělali prvek
práce, již nastaly nové starosti a nové překážky, které měly
činnost orelskou znemožnit.

Na rozkaz z vyšších míst byly utvořeny v obcích t. z. v.
Místní Národní Tělovýchovné Výhory (M. N. T. V.) které měly za
úkol soustředovat tělocvičáře všech směrů ideových.

Proti tomu se Č. Orel všemožně bránil, (neboť viděl v tom
snahu po ovládnutí vrcholných činitelů pro své cíle) a svým
zdůrazňováním vlastního, (odlišného od jiných spolků)
programu nabízel. - vjechovního a prokazování
na svou bohatou a kásluňnou činnost za okupace si
vydobył samostatného vedení organizačního v r. 1946.

Scéna
z oslavy
75. narozenin
p. náměstka
předsedy vlády
Msgr.
Dr. J. Šrámka.

Oslavu narozenin
pořádaly
míst. katol. spolky
pod záštitou M.N.V.
v neděli 2./IX. 1945
v Lichnově
v okc. hostinci.
(Scéna od la. Fr. Pustějovského).

Pěvecký kroužek jednoty čs. Orla-Lichnově při oslavě.

Děkováná pout' k P. Marii Svatohostýnské z Lichnova.

Na poděko-
vání za
osvobození
z nacistic.
hrůzy byla
uspořádána

pout'
na sv. Hostýn
ro dnech
21. - 22. července
1945
shudbou.

Na obáček účastníci na vrcholku posvát. Hostýna

Tronim společným podnikem místních katol. spolků v Lichnově
byla oslava 75. lin. br. star. Čs. Orla, Msgr. Dr. J. Šrámka;
konala se v neděli 2. září 1945 v péle obec. host. v Lichnově
a byla to opravdu důstojná oslava našeho milého tatička,
jakou si on plným právem zasloužil. (Křídlo br. J. Socha).

Na programu byly a jezy, básně, proslov, úrytky z jeho
života a hymny. Dokázali jsme tím, že si našeho dráheho
vůdce velice vážíme a teď, že máme ve svém středu schopné
pracovníky, které oslatní korporace u nás postrádají.

Před tím v červenci 21.-22. /VII. účastnila se jednota děkova-
ná pouti na sv. Hostýn, která byla čelně obestána (asi
200 účastníků) i s hudbou.

V květnu t. r. konala se oslava svatováclavská; tato
oslava byla též poděkováním našemu národnímu
světcí za jeho ochranu po čas války a důstojným
uctěním a vysvětlením jeho života a jeho státnické
činnosti (okupanty a jejich přísluhovači úplně pře-
broncevé a z kreslené). Přednášku o sv. Václavu měl
přítel - jinaček Ph. C. Zbavitel D.

z Frenštátu p. R.

Podzim zastihl nás v práci
na vedění čtenstva a dorostu
v besídkách v Orlově.

"Silná trojka našeho Orla"

bratři: Josef Socha, učitel,

ot. Josef Drozd, Bohoslovec,

Josef Pustějovský, náčelník

činnosti tělovýchovnou bylo to v r. 1945 slabé, neboť muselo se coičit společně s ostatními tělocvič. spolky u M. T. V. (Místním, Národ. Tělovýchov. odboru) a samostatně se coičilo pouze 5 hodin.

Na výboj do roku 1946.

Válečná léta 1939 až 1945 měla neblahý vliv i na život spolky a to všeobecně. Dlouhá léta strádání a útlaku, otroctví a neustálého duševního napětí způsobila nechuť a šedí obavy, někdy i lenost pro nějakou činnost veřejnou.

Proto museli jsme i v našich řadách burcovat a povzbuzovat, jak ty slabé, tak i ty vyklávané rukýnými slizy a hrozbami. Nově zvolený výbor jednoty vzal si za úkol pracovat dle hesla: Všichni katolíci do orelských řad a dle toho se řídil. Tak v krátkém období byly pořádány opět besídky, jak pro orely, tak i pro ostat. katolíky, na nichž probírány všechny důležité otázky životní a činné záležitosti.

V březnu, 24. pořádala jednotu členářskou besedu, s programem vážným i poněkud a veselým. Bylo na ni vzpomínáno našich zahynulých bratří - kněží a učitelů, našich národních mučedníků za okupace. Líbili jsme jím, že budeme pracovat na lepší zabezpečení naší svobody. Kromě toho byla čísla hudební i zpěvní, básně a vystup divadelní.

V květnu byly v naší farnosti konány sv. misie O. O. Redemptoristů z H. Ostravy. Na jejich ukončení byla pořádána slavnost s průvodem naší obcí; na uspořádání průvodu měli velký podíl naši členové a členky z Orela, jak přiznali odp. misionáři.

Šťastosti jsme mohli křádu, že Čs. Orelu povolena samostatná činnost, výsledkem to dlouhodobějšího boje našich vedoucích orel. pracovníků - vesměs účastníků národního odboje, (v důsledku toho povolena zem. národ. výborům v Brně) též naši orel. jednotě činnost) a existenci Čs. Orela.

Snahy o usměrnění tělovýchovy byly tímto zmařeny. Toho roku konala se na sv. Kopečce opět orelská pouť v neděli 15. srpna 1946. Z naší jednoty zúčastnilo se jí 10 členů a členek. Kromě toho zúčastnilo se čestro a dorost kájezdů autobusem na sv. Kopeček a na Olomouc v neděli 4./VIII. a 15./VIII. t.r.

Pro potavení uspořádána v neděli 22. září katechizační kábara, na níž se všem líbila slušné chování přítomných.

Svátek sv. Václava, patrona Orelstva oslavili jsme tentokrát obzvláště důstojně a to jak spol. sv. přijímaním, tak i účasti na besídce, konané v oktávě svátku dne 4. října 1946. Na této oslavě spoluúčinkovali: též naši přátelé junáci - a skautky, což bylo přítomným všeobecně přijato. (Besídka byla odložena o týden přeději, neboť v den sv. Václava a po něm konaly se velké svatoročkové oslavy orelské na Stramberku, jichž se též naše jednoty zúčastnila) Při této příležitosti předali jsme vzácného hosta, J. M. stáho. opata, Dr. Jarolímka Boh. a zapsání do naší pamětní knihy, což tento s radostí učinil. Jeho slova jsou nám úvodem do nové činnosti v naší orelské kronice po osvobození. Necht' jsou též povzbuzením všem Orelům!

manifestace
na Stramberku - Kotouči
vednech 27-29. IX. 1946.

J. M. Dr. B. Jarolimek,

opat strahovský,
při pontifik. mši sv.

Prisluhující: vdp. Fr. Gajdůšek,
prof. z Olomouce, vdp. Aug. Jurák,
prof. ze Zlína, vdp. K. Samánek,
farář z Bzhozího u Stramberka

Tato manifestace orelská byla též zpevněna obklopením
počtu delegací Sokolstva v krajích a účastí zastupce
byv. Orla slovenského, kanovníka Msgr. Rašky z Trnavy.

Na sv. Dušiček vzpoměli jsme zase všech našich zemřelých
členů a členek modlitbou a krátkým prosbem v besídce.

Z dalších činností zřizování je činnost divadelní sekce
nám lidové hry „Černý kříž v lese“, která byla opakována 15. 10.

Činnost tělovýchovná, která v létě značně ochábla, při-
chodem br. náčelníka Jo. Pustějovského z vojny znovu

oživila. Pro ty účely též opravena bráda a pořízeny louky.
Při byl nám též nový pomocník v získávání přátel a to

propagační skříňka, která byla umístěna
v květinu fr. u mostu, před obc. hostincem,
druhá skříňka je umístěna v kádně
u Olomou. Tyto skříňky hlásají kole-
jdoucím, že Orel opět se vzpamatoval
ze svých ran a že dále pracuje pro vlast a církev.

Kromě těchto vlastních vyptoupení zúčastnila se jednota
uvítání p. presidenta Dr. Ed. Beneše při jeho
zájezdu do Trenšátu p. Radh. dne 17. července 1946.
V orelských krajích bylo 10 členů, členky byly v národ.
krajích. Ostatní příslušníci byli v šatě občanském.

Do památného roku 1947 orelského bratrství!

V tomto roce vzpomínali jsme velkého úsilí naš.
Čs. Orla o křesťanskou sbrodu našeho národa,
prohlubování tradice svatováclavské a cyri-
lometodějské, neboť uplynulo právě 45 let od zalo-
žení prvníh tělocvič. odborů křesťan. sociálních,
na Moravě, 40 let práce předchůdců orel. jednot
v Čechách, 35 let čupy Pospíšilovy v Praze, pak
30 let od památné konference v Brně, 28. X. 1917, kdy
naš starosta Msgr. Šramek buroval k křesťanému úsilí
v práci za svobodu národa, 25 let uplynulo již od
slavného sletu slovan. orelstva v Brně 1922.

K těmto radostným dnům orelské práce pojikase
však i smutná výročí, plná bolesti a strpení.

Bylo tomu 5 let, co po dlouholetém utrpení v něm.
koncentrac. táboře v Dachau dokončil svůj svatý
život vzdělavatel Čs. Orla V. Dr. A. Schubert,
5 let uplynulo ode dne, kdy byla rozpuštěna
celá orel. organizace a zabaven její majetek,

naše jednota vzpomínala kromě toho, že před 20 lety ode-
šel od nás zakládající člen její, dp. P. Karel Lbořil,
který toho roku v Chorvým zemřel Nedostupné stránky pře-
neslo nám pronásledování v době války, ale duch náš
je nekolomena a naše sebevědomí též nekolomeno.

V tomto kapitulace nezměrné ceny vstoupili jsme
tedy do r. 1947, abychom pokračovali v práci na
pokřesťanění našeho národa. A bylo té práce opravdu
třeba, neboť nepřátelé kříže Kristova vypravili znovu
do boje proti němu a jeho učení. Inakou těchto
pomocníků ďáblových bývá vždycky křesťanská mládež
a odtrhnouti ji od Krista. Prakticky děje se tak
doposud pořádáním různých akcí a čas bohoslužeb
a cvičením, krami a podkraminkou, zdraví dětí a pod.

Proti těmto akcím bylo nutno čelit našimi besídkami
pro mládež, zejména žactvo, konaly se v zimě, na jaře
i někdy v létě za vedoucí br. mistofar. Vojt. Pustějovského,
br. učel. J. Pustějovského a sestry Anst. Kaspárkové.
Těch byly pořádány vyprávky s žactvem do přírody. Každému
byla účast bodována a nejlepším byly uděleny
odměny, jak tomu nasvědčují přiložené fotografie.

Na výzvu mystoupila jednota při oslavě narozenin J. G. M.,
proňho presidenta republiky několika sbory kařikení br. Reka.
V neděli 23. března sehraňa div. hra „Bílý čluň“ od
br. Filipů. Tato hodnocuá hra měla sice své těžkosti,
které se účinkujícím podařilo odstranit, ale v celku se
líbila. Vyřadovala by však delšího naevičenú.

Kromě toho spolupůinkovali členové a členky dotost
na masopustním večeru mládeže v neděli 2. března.
Orlské besídky pro členstvo a dotost-konaly se v zim-
ním období vždy a úterý. Na nich cvičil dp. farář,
vzdělavatel, orl. písňe a mival rozhovory s členstvem.

Na Květnou neděli zpivali členové Orla „pašije“.
Žakovské besídky bývaly každou neděli dopoledne
v Orlově; v neděli 9. dubna sehraňli korlovští orli -
loutkové divadlo „Měck Fliček pro naše žactvo.

Do těchto radostných dní práce a úsilí přišel však
smutný den 2. března 1947, kdy zemřel veliký syn
českého národa, Th. Dr. Leopold Prečan, arcibiskup olo-
moucký, veliký přítel Orlovstva. Naše jednota Orla
bude ho vždy vděčně vzpomínati, neboť nám reuoval
v r. 1935 na stavbu Orlovny obnos Kč 1.100.—
Byl štědrým podporovatelem všeho dobrého, a co
mu jistě i Pan Bůh bude štědrým odplatitelem.

Třeba též připomenouti, že při svatovojtěšských oslavách
ve Frýdku dne 19. a 20. května byla zastoupena naše
jednota dosti početně a sice 8 členy a 9 členkami,
a též žactvem: 24 žáků a žáček

Dalším významným podnikem v tomto roce byl

zájezd žactva do Hranic a okolí

v neděli 20. července t.r. Tohoto zájezdu zúčastnili se i dospělí, zejména rodiče našich žáků a záček a jistě, všichni si takový zájezd pochvalovali. Pořad zájezdu byl

následující:

1. Ráno
o 6. hod. sraz
u kostela,
kde po krátké
pobožnosti
následoval
odjezd do
Hranic;

- 2.) O 8. hod. zúčastnili jsme se mše sv. v hranic. farn. chrámu Páně (skvělým)
- 3.) O 10. hod. odjezd na kámenek Kunzov a prohlídka letovičky
- 4.) O 11. hod. odjezd do Těpic, prohlídka zbrasov. jeskyní a oběd.
- 5.) O 15. hod. odjezd na Bystrčický, prohlídka údol. přehady, svačina;

- 6.) O 18. hod. odjezd
zpět domů.
Žactvo mělo tento
zájezd autobusem
zdarma, dospělí
plátili à 50 Kčs.
Všem se tanc
líbilo, zejména

překvapila a potěšila nás početná účast vojenských akademiků
u kostele v Hranicích a ještě více jejich řada u spovědnice
Pán Bůh jim kaplat za jejich krásný příklad!

Zrušení roboty

Uplynulo již 100 let, co v některých krajích Čech
a Moravy byla puzena robota, poddanství lidu venkov-
ského. Tohoto významného výročí jsme vzpomněli
uspořádáním národopis. slavnosti „Zrušení roboty“
v neděli 3. srpna. Dopol. o 8. hod. zúčastnili jsme se
děkov. bohoslužeb v našem kostele, (poněkud vyjeli si
„drábi“ br. Lablatura a br. Grozd str., do okolí na koně
a naháněli každého „na robotu“).

Odpol. o 15. hod. konal se průvod krojovaných a ostat.
z „Okluku“ na výletišti do zahrady p. Fr. Jabůtky,
kde byla předvedena jureusovaná scéna „dob. veselnic“.

Po jejím zakončení následovala taneč. zábava a jiné
atake na výletišti. Pán Bůh nám dopřál krás-
ného počasí a tak jsme měli i krásnou účast na
slavnosti, jak domácích, tak i pokoli - nám k ra-
dosti a potěšení - a našim závidlivkám ke smutku.

Lichnovští Orli vzpomínali.....

Oni se nám to nechtě věřit, že už je tomu 20 let, co jsme se loučili se svým obětavým duchovním pastýřem, a našim I. vzdělavatelem, vdv. P. Karlem Žbořilem.

Proto jsme k uctění jeho památky pořádali v předvečer 20. výročí jeho úmrtí, 2. září, vzpomínkovou schůzi; spolková místnost v Orlově byla proto upravena tak, že v rohu místnosti, před černým kárijem na podstavci byla vystavena fotografie věčného p. faráře, ozdobená květy a stuhami. Po uvítání přítomných přečetl br. režisér Fr. Pustějovský, vzpomínku o káslukách a utrpeních věčného a pamětní knihu jednoty. Po té jsme se pomodlili: Oče náš a Kapri- vali, Odpočiňte v pokoji!

Na této členské schůzi byly též projednány různé důležité návrhy pro nastávající období, jednáno o ideové soutěži čs. Orla, úspor, kroužku a vatváclav. oslavě.

Vkato s povděkem na vědomí, že ovč. pouť na sv. Horách 24./8. zúčastnilo se a naši farmaři 52 osob, většinou příslušníků naší jednoty. Jelo se auto busem v sobotu odpoledne.

Ani v divadelní činnosti jsme nezůstali pozadu za ostat. spolky. V neděli 16. listopadu sebrali jsme veselohru „Když štěstí chodí po horách“, kterou jsme u nás hráli v r. 1934. - Herci - většinou nováčci - hráli velmi dobře a sklídili potlesk spokojeného občanstva. - Členské besídky konají se vždy v úterý večer v Orlově. Žactvo a dorost sebralo v neděli 7. a v pondělí 8. prosince vypravou pohádkovou hru br. říd. p. V. Lochy: „Pan hvo.“ Učinkující získali svou píli a snahou pochvalu všech přítomných. Radost bylo divati se na naše nejmladší, ať při tancích a rejích, nebo jiných scénách. Též dorost a dorostenky se čimili a dávají nám naději do budoucna. Dík patří našim udovcím, br. Vojt. a Fr. Pustějovským, s. Kaspárkové a všem oslatním, kdož uctivali námahu a pečlivě hru nacvičovali a vradlenkám též dík za úst. kostýmy, třebaže papírových. Jejich námaha a píle nechtě je též

P
*
A
*
N
*
H
*
O
*
R

pobídkou všem oslatním do další práce v příštím roce, kdy chceme oslatit: 25ti leté trvání jednoty.

Neděle 7. prosince 1947 byla pro nás katolíky - Orly obzvláště krásným dnem, neboť jsme se tehdy zasvětili znovu naší mocné ochrančyni Nejblahoslav. Panně Marii.

Těto slavnosti předcházel briduan, při němž kázali odp. P. Vlad. Tichý a P. Frant. Vaňák z Tremstatu a náš pán farář, odp. rada, Karel Veselý. Jednota Orla přistoupila při této slavnosti společ. k sv. zpovědi a sv. přijímání.

Na Boží hod vánoční zpívali naši zpěváci - většinou příslušníci Orla - vánoční mši sv. od Běčáka R.

Na klatou neděli byla uspořádána péči našich bratří - Orli výstavka dobré knihy v Orlově v podkrov. světničkách, bylo na ní vystaveno přes 100 různých knih, které skoro všechny se při této příležitosti prodaly. Na naše poměry úspěch jistě velmi pěkný!

Na rozhraní roku 1947 a Nového roku 1948 konala se v našem kostele - letos ponejprv - noční adorace s výstavou Největější Velebné Svátosti. Těto dojemné pobožnosti zúčastnilo se mnoho farníků - kostel byl plný - ačkoli v blízkém obci hostinci pořádala míst. D. T. z silvestrovský večerů staneč. zábavou pro nás Orly jest to dvojnásob potěšující zjev a sice proto, že návrh na konání adorace byl podán a projednán na výbor. schůzi jednoty, dne 18. prosince t.r. K této správě radostně ještě dodáváme, že 2 bratři, Jul. Holub a Frant. Číž zúčastnili se duchov. cvičení o vánoční dovolené, první na sv. Kopečku, druhý na sv. Hostýně od 27. - 31. prosince. Celkem se zúčastnilo v r. 1947 6 osob z jednoty duchov. cvičení.

Do jubilejního roku 1948.

Vstupujeme do 25. roku trvání naší jednoty a čeká nás tento rok mnoho úkolů! Proto jsme tento Nový rok uvítali noční adorací v našem kostele, kde jsme prosili Pána Boha, aby nám nadále pomáhal a řehnal našemu dílu. Přehliďkou práce za uplynulý rok byla radná valná hromada, na níž zavítal i náš okrskový vedlavatel, bratr Černoch z Příbram, který ocenil naši práci a ve své 2 hodinové přednášce probudil nás k další práci. Jeho slova, ponesená opravdovou láskou ke katolickému náboženství a tím i k Orlu, byla velkým duchovním požítkem pro posluchače, neboť to byla slova konvertity, bývalého sokolského vedlavatele (Sokolů z Duholce) jak on sám přiznal a poně pro nás, orl. pracovníky velkým radostičiněním, že jdeme správnou cestou. Valná hromada konala se v neděli 4. ledna 1948 a byla dobrým začátkem do pracovního úseku v tomto roce. Dle zpráv funkci-

-onáru čítá jednota žáků 16, káček 19, dorostů 10, dorostuček 12

členů evč, 9 neevčích 5, člunek evč. 12, neevč. 12.

Přišlo 24 osob. Vzdělávacích besídek člunských bylo 28, žákovských 30, sehrány 3 divadel. hry. Pro vzdělání i zábavu promítáno celkem 31 úzkých filmů a 4 diapozitivy.

Idové soutěže čs. Orla zúčastnilo se 6 členů, odma-
kovic soutěže žilau (Fr. Pustějovský). Oralské ponti na
sr. Hostyň zúčastnilo se v jednotě 40 osob, ponti na Gra-
hyň 16 osob. Pro káček uspořádán zájezd na Hranicko,
pořádaná vánoční nadílka (ostatní činnost je v předchozích
článcích.)

Oralský list se odebírá v blízkosti Orla, Orlika.

Příjem za r. 1947 čm, vydání:

Majetka přibýlo za

Ke zprávě o činnosti naší jednoty ještě dodatkem připi-
sují, že činnost jednoty čs. Orla v Lichnově byla ze všech
spolků lichnovských nejprčetnější (v r. 1947), jak přiznal
sám míst. kulturní referent, p. Stiborek M. při svém refe-
rátu o osvět. činnosti na veřejné schůzi míst. obec. rady
v neděli 22. února 1948. Na II. místě je st. Tělocvičná jednotka
Sokol, pak D. T. J. a Skauti. To budí nám vpruhou do
další intenzivní činnosti v r. 1948.

Naš dorost se tuží i na jevišti.

Sebral v neděli 22. února 1948 divadel. kruh, Sirotek
v Radhošti, anovskou národ. porost od V. Vojtěcha.
Králo se odpoledne o 15. hod. pro škol. mládež a o 19.30
pro dospělé. Návrhová při obou představeních byla slavná.

18. / III. 48. zastavení činnosti míst. A. T. národ. fronty.

Podpsáni byli: Jelička Vlast. předseda, B. Chalupa jedl.
Majetka případně Sokolů v Orlově je kuchovna a nakonec
je byt v Haloty.

Pustějovský Fr.

†!

LÉTA 1948 - 1989

Od posledního spěšného, suchého zápisu v naší Lichnovské orelské kronice uplynulo dlouhých 41 let. Mnoho se událo a mnoho změnilo.

V únoru 1948 se ujali v naší vlasti vlády komunisté, kteří, vedeni nenávistnou ideou vzpoury proti Bohu chtěli vytvořit lepší - socialistický svět podporováni mocnými státy Sovětského Svazu a Číny. Komunistická strana jako apokalyptický „Rudý drak“ se snažila o přeměnění občanů ve smyslu ateismu i mravní a duchovní zkázy.

Československý Orel byl již 1. března 1948 zrušen, činnost Orků násilím, vyhraněním i násilným potlačena, řádové členové Orků i jejich děti a často i mnuci byli léta podrobováni sledování, prověřování a různé šikanování.

Kdo nesouhlasil s politikou KSČ (komunist. strany Československa), která v krátké době

zrušila - to zn. ukradla majitelům banky, velké, střední i malé továrny i drobné živnosti a zemědělce donutila ke vstupům do družstev - JZD, kam museli dát půdu, hospodářská zvířata i zemědělské stroje a budovy, - byl prohlášen za nepřítel socialismu.

Komunisté dobře rozpoznali, si duchovní hodnoty církve budou jednou příčinou zkázy jejich materialistického chápání světa.

Nastalo pronásledování církve, byly zrušeny říšské školy, teologické fakulty i semináře, církevní školy, mnoho kněží i říšovníků uvězněno, mučeno a církve sňatky do ústraní kostelů a rodin.

Věřící byli propouštěni z práce nebo bezohledně přemísťováni na podřadná dělnická místa, člorik s říšou v Boha neměl téměř šanci dopracovat se vyššího postavení.

Deti již od mateřské školy byly cíleně vychovávány ateisticky, děti „s nábožensky m. aktivním“ se nedostaly na vyšší školy, mnohdy ani do učebních oborů.

Mohutná komunistická propaganda sdělovacích prostředků - tiskem, rozhlasem a televizí vnucovala všem přijetí ideí komunismu.

Zvláště televize se stoupla jako mocný ďáblův nástroj duchovní zkázy postupně téměř do všech domácností a vytvořila předkládala model „moderního“ člověka, požitkářského, osvobozeného od „lmaštrů“ říšy v Boha

chránu rozvíjí a techniky, drancující přírodu
a tím stoupající úrodné úrodně a meanně devastovali
celé národy.

Mnoho mladších podléhá, dalo se síst ke
spolupači, přestali chodit na bohoslužby, utýralo
křesťanských svátek, křtí a mtké lidi
ani při pohřbu blízkých do kostela nevkročili.
U starých se předpokládalo, že s nimi smí
i jejich víra v Boha.

Při všech útlích zůstává plamíněk víry
v srdcích mnohých a křesťanů často jin mlčky
byli směřující smysluplného života.
Odražnějí se scházeli v rodinách k mod-
litbám a čtení Písma sv. a navštěvovali
poutní místa, děti vedli k Bohu.

Církev u nás pod vedením
pražského arcibiskupa
Kardinála Františka Tomáška
zůstávala široce částí těla křesťanů.

Anička a rodou svatých
sestřička chudých,
sestra králů
Jde, křídlem buší bez slova
o mlou skálu:
Vy, sami v sebe nardění,
povstaňte v tomto znamení!
V. Renc

12. listopadu 1989 byla v Římě
svatořečena blahosl. Anička česká
sv. Otcem Janem Pavlem II.

Pouk' více než 10 tisíc
modlitelů a postlíků se
věřících sradit vypravování
vlaků a autobusů z česko-
venska na tuto církevní
slavnost se stala manifestací
naší víry. Skatistce na
občanu sledovalo přenos
slavnosti doma u televizních
obrazovek a s dopilím nadávali
díky Bohu za uměrnou útlisk.

SV. ANEŽKA ČESKÁ
1211 - 1282

V Římě a slavnosti svatořečeni
jsme na náměstí před bazilikou sv. Petra
mohli vidět skupiny našich krajanů
z Ameriky s americkými prapory, v americké
krajích, kteří naši mladší poutníci
spakovali po prvé v životě.

V paměti Čechů se udržovala stará legenda,
že u nás nebude dobře, dokud se do Prahy
nemají asatky sv. Anušky Průmyslovny.

Vzácná relikvie s částí ustev sv. Anušky byla
skutečně vácena španělským králem a uložena
v chrámu sv. Víta ještě v listopadu 1989.

Bůh vyslyšel prosby svého lidu.

Bezprostředně po svatočinní došlo v Praze

17. listopadu 1989

k politickému převratu, nazvanému

"SAMETOVÁ REVOLUCE"

kdy národ, ekonomicky i duchovně zbledený
svrhl lokální moc komunistické strany
a mladý

demokratickou cestou se kempolil.

Tak vznikly podmínky pro vřobodné
soluzování a činnost

ve svobodě dítek Božích.

1990

V prvních měsících po převratu komunistické lokality
byli lidé jako omámení se znorunatými svobodou,
že je možné volně jedit soukromí či společně
na psatní místa i do zahraničí, chodit
do kostela bez sledování firků a KSC a STB
a scházet se veřejně.

Je třeba hledat nové způsoby života ve společnosti.
Zmínil se vzhled ke spolkařině, který byl
narušen a začal křivčit již ve 2. světové válce.

Zmohutněly i síly nepřátel církve.

Zpěrnila se však věrnost a obětavost lidí
farníků, kteří bez nároku na uznání pracují
v službě kostelů, hřbitovů i celí farnosti.

Mnoho věřících je již starých, v některých
zatemnětá opatnost a strach z prožití
minulosti a střední generace, nyní posilující
na komunist. převýchorou, čká na milost
obracení.

Mladší neodpírají starším, i když
důvěřní chyby a křivdy jsou slovně odpuštěny.

Pan farář P. Ladislav FILGAS i přes svůj
duchodový věk a zdravotní potíže s káškou,
cílevidomě vede již 13 let děti ke křtu.
Vychoval desítky ministrantů a děvek pro Scholu
a přítom na schůzkách i v praxních ověř
potykel ve svém rodišti je vcelk v duchu
katolického JUNÁKA, který začal vyvíjet
pod jeho vedením v Lichnově působit.

OBNOVA ČINNOSTI čsl. ORLA

Možnost obnovit činnost Orla v Lichnově si brzy uvědomil bratr Jaromír MATUŠ st., který pro svou občanskou aktivitu byl 30 měsíců vězněn.

Začátkem března po nedělní mši srabí začal před kostelem - podporovateln sňem synem

Ing. miroslavem Matušem a s. Zdenkou Tichanskou vysvětlit potřebu obnovit činnost Orla a získat tak spik pro potřeby farnosti i Orlovnů.

42 uplynulých let se silně podapsalo na členstvu jednoty. Většina starších bratrů a sester odešla na věčnost. Někteří opustili řady katolíků.

Přišlo se u nás našlo několik ochotných, většinou bývalých žáků nebo dorostu občanského a tak se sešlo

24.3.1990 Přípravný výbor, který zahájil nábor členů do Orla.

1. dubna 1990 se konala

Ustavující schůze čsl. Orla v Lichnově

při které si 20 přítomných zvolilo výbor:

Starosta: br. Jaromír Matuš st.

Jednatel-sekretář: s. Zdenka Tichanská

Pokladník: s. Václava Koučánová

Revizori: s. Anna Sluchlíková, Božena Pustějovská

Vzdelávatel: P. Ladislav Filgas

MUBr Jaroslav Debeň

Člen výboru: br. Jaromír Matuš ml.

Výbor se starostí bylo unavený.

1. Pořádat o úřední registraci jednoty

2. Zařádat o mačeni Orlovnů

3. Rozvinout činnost tak, aby se stal organizací nepolitickou, zastávající všechny katolické skupiny ve farnosti.

Jednota čsl. Orla Lichnov, zupa Kadleczkova byla registrována v úřadu čsl. Orla v Brně 1. srpna 1990. Identifikační org. 005 448 33.

Po registraci byla ihned podána žádost o nováčení Orlovnů, kterou „vlastnil“ Sokol Lichnov.

30.6. se zúčastnili br. Matuš Jar. st. a br. Kucůva J. manifestacního spředu čsl. Orla v Brně

a přivzali kromě nové vydaných Stanov také, přislíb, že bude naše jednota podporována i finančně.

Je smírním Stanov náš podrobněji seznámil vedlestaratel br. Jdeň Jaroslav.

Děkovné občanské pouti na sv. HOSTÝNĚ

26.8.1990

se zúčastnilo 5 mužů členů. Bylo se na ní 30 tisíc lidí převážně mladých.

Po starší mši sr. venku za krásného počasí bylo představeno nové zvolení předsednictva ústředí i jednotl. zup.

Domů si všichni nesli výzvu:

NETRÍŠTIT farnosti na mladé a staré, ale VŠICHNI SPOLUPRACOVAT!

Od 6. listopadu 1990 jsme měli v sále hasičské sborovny

HOVORY O KRĚŠŤANSKÉ VÝCHOVĚ.

P. Ladislav Filgas zahájil modlitbou ke Sv. Duchu.

Úvodem jsme si rády poslechl část magnetofonové nahrávky přednášky karmelitána P. Vojtěcha KODETA a pak jsme společně uražovali a diskutovali o tomto šířím tématu. Besedy moderoval

fr. MUDr. Jaroslav Štef, skromně a připomenutí předchozího tématu rády připravila p. Alena Štefrová!

Besedy se zúčastňovalo 20-40 osob

Končili jsme rády společným spěvem buraské' prosty Ave, ave, ave maria!

Koncem roku 1990 má jednotka 27 členů.

1991

4. rok Desetiletí duchovní obnovy:

RODINNÝ ŽIVOT. Bl. ZDISLAVA z Lemberka

Od 1.1.91 byly br. starostovi matičovi předány prozatímně klíče od Orlonny, kterou od r. 1948 spravovala TJ Sokol a MNV. Je v ní umístěn obchod Jednoty Drobné zboží a Obecní knihovna.

V zimních měsících pokračoval cyklus 7 besed o křesť. výchově, zakoněný 26.2. přednáškou Dr. JURKA, psychologa na toto téma.

26.3.1991 byla budova Orlonny čp. 271 účinně vřazena Orlům i se zahradou - dřevem.

Všichni jsme byli zdrceni při prohlídce staré budovy. Je to velmi nešťastný, starý domek bez samostatné vody, cca' desítky tu rější opary. Skřechou kalika', okapy jsou porušivé, omítka opadárá, dům nemá kanalizaci, má nepoužitelný suchý sáhod, zastaralou elektřinovou instalaci. Podlaha v podkrovní se houpe pod nohama, některé trámy se štěpí jsou sknily!

Generální oprava Orlonny je nevyhnutelná! Starosta br. Matič š. ihned energicky začal s plánováním oprav a se sáhodnými pracemi, aby se škody nemyslely.

Dne 1.6.1991 oznámil našim obchodu Junitro Jednotka k. řin. br. řádní vyjádření křůky, že obchod křůit a budovu vyklidit.

Abý bylo možno začít křmů, br. komuny" oporoval, byla uzavřena smlouva s panem Lošákem a spol. ze Štramberska, že mu budou pronajaty vřobně' obchodní místnosti pro vřření obchodu smřřným zbořím a cukrářny, zistitě se bude finančně a prac' podělit na opravě. Nařimě si renovaci obchodu provede se vlastní řřř a nřřdaji s budovou (plánovně asi 60 tisíc Kč) mu budou aděčkatny a nařimě v řřřřř křřřř.

elektrifikace, byla skolená a sestavená nová
rozvodná síť, byla vypracována rozvodná přípojka
při pomoci okolních sousedů v délce asi 50 m.

V prostoru do dvorc bylo vybudováno sociální
zařízení: chodbička, 3 záchody, 1 malá místnost,
sem i do obchodu byl zaveden rozvod vody.

Do nově vzniklého prostoru byla dána
nová okna a dveře.

Finanční hospodaření

Jsmu začali s částkou 600 Kč z darů členů,
aby bylo na zaplacení běžných výdajů: kores-
pondence, poplatků úřadům (gradaci...) a pod.
Dostali jsme první návrh na obecní
knihovnu i od obchodníka, takže bylo
na zakoupení písku, štrápy a nejméně jednoho
stovek. a instal. materiálů.

Když se a našim užití doručili občané,
začali pomáhat sadem prací a přinášeli
daru různých druhů materiál (dřevy, trávy,
vápno, někdo dal škyby a misku, různé
instalací materiál, jiné přispěli na
občerstvení brigádníků pokrývkami nebo penězi.

Protože různé potřebné se podařilo sehnat
v pravý čas, začali vřichmi říci,
že již stoupající ceny něco se našim
dítko podaří.

Byly skoleny nové okapy

ve dvorc. byly vypracovány
a opareny komín. začal se plánovat rybník
a starta spliků.

Prorozní místnosti obchodu byly rekonstruovány
rychle opareny a prodej fy SOPO zahájim 20.9.1991
1.5.91 byl zorganizován Pout' na prvomajovou pobožnost na HORECKY.

U jiskry P. Marie Luraské jsme pomohli a pomohli.

9.5.1991 byla se Fryškov

Lašská pouť supy Kadlcákovy

kteří se zúčastnili 4 naši členové. Br. Věra mluvila
o tom, s jakými těžkostmi se potýká Orlov a supy.
Jsem problému s rozením Orlova a katolí. domů,
je otázka, co s nimi dál, kde získat finance na
opravy a poutě a pod.

Naši jednala Orlov Lidnov byla podrobná,
že jsme začali činnost mezi prvními a si
již oparujeme Orlovnu.

Pan biskup Jan Graubner sdělil nám nutnost
májině i ekumenické snahy, abychom
srou mahrabavosti i při dobré věci druhé
spíše neodradili. Nakonec všem poručmal
a užitit svým modlitbami.

21.7.1991 První členská schůze v ORLOVNĚ!

Zahájim svou důkonnou modlitbou Orlovnu.

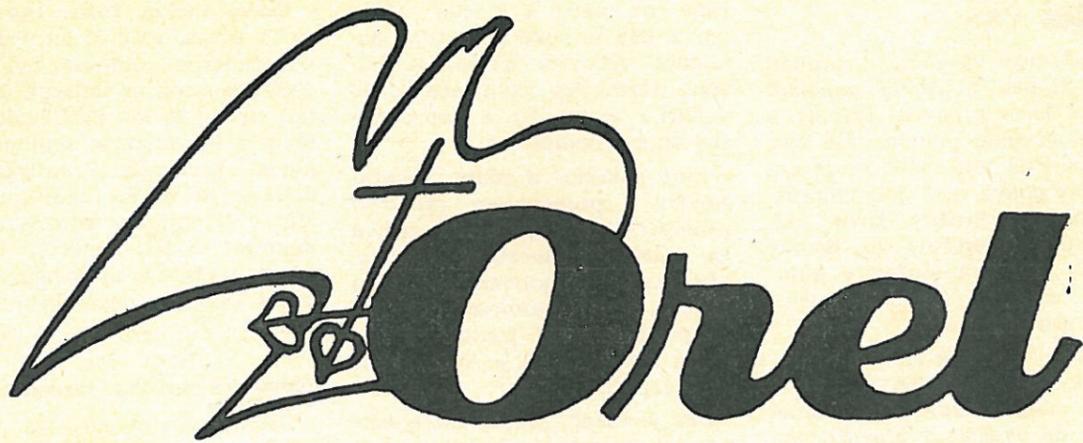
Br. Jan Malušovi th. a br. Ing. Miroslav Malušovi
nově zvolením starostou Orlov byla odhlasována
plná moc a důvěra pro smluvní jednání
nebo zajišťování prací, souvisejících s opravou Orlovny.

Nyní byl mystičtější několika chlapci, kteří
se scházejí v neděli po měsí sr. 3x. Jaromír
maluje ml. je už zacházel s počítačem (jeho
vlastním) a hraje hry, ovšem bystrost.

Také bylo v členu účastníka
Orelské pouti na sr. Hloubčíně.

Koncem srpna se konal v Odravě kurz pro
ovčáky. Zúčastnila se ho Martina
Tichánská, studující St. zemědělské školy.
Zabráznil ovčáky se plánuje od listopadu
ve školní tělocvičně.

11. 10. 91 doplňovací volby.
Místostarostkou zvoleno Jana Tichánská
Kronikářkou Alena Debeřová

ÚSTŘEDNÍ LIST ČESKOSLOVENSKÉHO ORLA

Vychází 6x ročně v r. 1991 30. ročník.
Obdobně 77 kusů

5. rok Desetletí duchovní obnovy:

VÝCHOVA, VZDĚLÁNÍ, TRADICE. Sv. LUDMILA.

V úvodu jsme do 24. 3. 92 pořádali úterní

Besedy nad orelskou kronikou.

Naše kato-kronika - Pamětní kniha se díky
našim předkům zachránila. V roce 1948 byla
narychlo opsána a úřadům odevzdána opis.
Kniha ukryla br. Čiá a po 43 letech byla
mnou vrácena lidnovské jednotě.

Kronika má kromě historické ceny i svou
uměleckou stránku, díky prokvetlým dlouhodobě
kronikářce br. Františka PUSTĚJOVSKÉHO

Při čtení kroniky si všichni uvědomovali,
jak bohatý a plný důvěrou byl spolkový život
lidnovských Orelů, kolik se tu pod vedením
duchovních správců konalo radováraček besed,
slavností, ochotnických divadel, tělocvičny akcí ap.
Pamětníci si je vzpomínali na své rodiče,
slyšeli, byly a tak ocenovali význam tradice.

3x radováraček 4000 Kč. Debeř si úrodem
besed připravil samyšlem nad některou
kapitolou z knihy br. Františka Pustějovského:
Úrod do zbožního života na příklad
„Jak si uchovat i uprostřed bohatství
chudobu v duchu“ - s návazností na
„KUPONOVOU PRIVATIZACI“ - každý dostane ČSR
si může za 1000 Kč koupit k. v. kuponovou

ská a spolunajímlem piratizovaného státního podniky,
pordíjí mu budou přidány akcie.

Křesťané nemají v tuto státní akce důvěru, ale
tím vlastní umožňují, aby sižka účast
na území podniků různými dani, klauz s námi
i v minulosti manipulovat.

Jindy mluví se Debes a učebnicí EXERCICIÍ
Duchovním učím se znovu začínají pořádat
na sv. Hostýně, Velehradě, Starém Bohumíně
já se tak dočítá v katolickém týdeníku.

"Celý tam vstup, zůstaň tam sám a vyjdi jiný."

25. 3. na's se Debes poučil a zednářství -
apokalyptické světlé, bojovníci pláze, nepřítel
proti církvi, snarí se získal politickou moc,
ovlivňuje vědu i umění ve světě.

17. 3. jsme slyšeli léma: ISLAM a jeho šíření

1. křesťan Pěti pouť na Florečany
na majákovou pobožnost u jistýně
P. mané Ludové. Tentokrát se účastí
i lichnovských muckandů, jejichž manáns
přesně se nesly do kraje. Děkujeme s. ^{milhoře} ~~debes~~
z Frunškatku, se nám ochotně přístá kapličku
se stylem ludové jistýně otevřít a vydobit
ji k pobožnosti.

Pokračují oprava Orlovny, i v zimě
se pracuje na snížení újev aráček.

P. Ladislav FILGAS - 75 let

a 50 let kněžství.

Program

oslav 50. výročí kněžství P. Filgase.
na svátek sv. Petra a Pavla v Lichnově dne 29. června 1992

- 17.25 Modlitba slavného růžence v kostele
17.45 Příjezd p. faráře z Vlčovic na faru
seřazení průvodu před farou: kříž
chlapci, dívky
skauti, skautky
družičky
kněz obklopen ministranty
hudba
hasiči
jiní občané
- Ostatní farníci zůstávají v kostele na modlitbách
- 17.50 Zvony
Průvod do kostela za zpěvu písně "Ejhle, oltář"
- 18.00 Děkováná mše svatá. Zpívá chrámový sbor z Lubiny.
Po mši svaté: Otci Filgasovi poděkují zástupci farníků,
spolků a organizací
Při východu z kostela drobné pohoštění
Posezení s knězem - jubilantem při hudbě a pokračování
v agapé - hostině lásky. (Podle počasí v prostorách
Orlovny nebo v Hasičském domě)
- Při odchodu kněze: poděkování všem, kdo jakýmkoliv způsobem
pomáhají naší farní církvi a společná modlitba - zpěv
Pokračování agapé.

Pan farář se bránil, ale neutránil odarí,
kterou mu náčení farníci, musí mimoz jin
15 let působí, připravili, ani přijali daru,
kterým byl kelny' gotický ornač.
Děkovali jsme, se mu dáva' Pan Bůh a daru
při mši sv. Pacari se vydařilo, blahopřání
jednotlivců i oficiálně zástupců pokrač
čoraho na dvoře Orlovny za krásného
letního počasí. Příteli i gratulanti z Bordovic
a celý chrámový sbor z Lubiny, důvěřivě
působit P. Filgase i z Vlčovic.

Pokračují příchytky hlavní usky z Orla,

příměří a připravili lavičky a stoly, kábrě
nikomu neradilo, až v vlastní slavní
na slavnosti.

Během celého roku se pokračovalo v generální
opravě Orlovny.

V podkrovní byla jednoduše a nádhernou
úpravou mystarčina vnitřní místnost, koupací a
podlahy z dřeviny, zpevněná stěny, zapsáno
okno. Bylo nutno nad přístavbou přednovit
střechu a ještě administrativní část
budova novou hliněnou střechu.

Je přání se v srpnu oddělovat místní denní
knihovna. Uvolněný prostor si chtěla pronajmout
fa Sopra pro činnost obchodu, ale myslím usoudit, že
v budoucnu by tento sáček 33 m², se kterým se dříve
ovítilo, dýchlo ablaště pro činnost mládeže.

V parku, na schodišti i v nové přístavbě byly
firmou odborně nalapeny podlahy z PVC, jako
krytina se dřevem a snadno omývá.

VZHŮRU ORLE SLOVANSKÝ

Orelská pout'

SV. HOSTÝN

23. 8. 1992

šestý z New Yorku, bratr Zeman z Veneřovic, br. Ing. Gabriel
místopředseda slovenského orla, Ing. Kasal ze ČSL.

Nad shromážděním stály zachráněné, krásně upravené
orelské prapory, orlské troji mnozí mladí viděli poprvé.

Do 10-12 členů a žáků chodilo ovšem do tělocvičny
ve škole. Protože nám byl učeb. kmenů víc než v sobě,
byvalo někdy v tělocvičně až příliš chladno.

Byl zakoupen stůl pingpongový dřev., aasali jsme si
nejdříve nahoru a pak v dolní místnosti; kluza se
uvolnila po přestěrování dve. knihovny.

mladí kmenů s k. malými ml. si uspořádali i turnaj
o ceny ve stol. tenisu. Turnaj, pořádaného ve Funtůvce
jsem se k tomu ještě nezúčastnil; protož jsme neměli
dodatečný počet kmenů.

Orelská pout' na sv. Hostýně

23. 8. 1992 - účast 6 členů.

Byla velkolepá - za krásného letního
počasí uložena vntku před basilikou
mši sv. brněnský biskup P. Vojtěch Ciklka

Všichni společně oslovili za
ochranu Bůh a vyprosili
u P. Marie pomoci a darů Duchů sv.
do dalšího utváření a obnovy
činnosti Orla.

Po mši sv. bylo setkání, na
němž všichni vyjadřovali důvěru
v další rozvoj orla.

Někteří hosté přijeli zdaleka -
br. Holubář a Bratráčarští z Vídně

1.1.1991 – 20.6.1993

Rekonstrukce Orlovny v Lichnově.

*Pán zůhnej obnovenímu společnosti, aby
se stalo obrovským krásou společnosti*

*+ Jan Graubner
parc. v. Lichnově*

Požádání Otce arcibiskupa Jana Graubnera o vysvěcení Orlovny

v Lichnově, v neděli dne 20.6.1969:

Vaše Eminence, vážený Otče arcibiskupe!

Děkujeme, že jste přijal naše pozvání a přijel k nám znovu vysvětit naši Orlovnu. Nechceme se chlubit, a už vůbec ne prací několika nadšenců, kteří dokázali vydupat ze země skupinku lidí, kteří zvládli klíčky chabé legislativy, převzali neudržovanou, zchátralou budovu bez vody, kanalizace, sociálního a elektrického zařízení, s nebezpečně se houpajícími stropy a dodělávající střechou, a dokázali vytvořit v rekordně krátké době z této málem ruiny solidní "hnízdo".

Hlavním iniciátorem, hlavní hybnou a pracovní silou, který už na jaře 1990 založil Jednotu Orla v Lichnově, a má největší zásluhy o zdárný dílčí výsledek díla, které před sebou vidíme, byl bratr Jaromír Matuš starší. Člověk, který byl pro činnost v Orlu vězněn od r. 1950 do r. 1954 v Jáchymově a na Ostravsku. Zůstal věren svému katolickému přesvědčení a byl činným a účinným předsedou naší Jednoty až do 7. května t.r, kdy se z pokory vzdal své funkce. Jemu, jeho synům a celé jeho rodině, přísluší největší čest a naše poděkování.

Velice úzce s nimi spolupracovali a poděkování zaslouží i naše pokladní, paní Věna Kociánová, jednatelka slečna Zdenka Tichavská, a mnozí další, kteří pomáhali podle svých sil a možností. Třeba darem trámů, fošen, občerstvení, peněz či několikahodinovou prací. Vyjmenovávat je, by však v sobě neslo nebezpečí, že by mohlo být někomu ublíženo. Vybuovali toto dílo zcela soběstačně, bez jakéhokoliv finančního příspěví obce či státu. Ovšem bez finanční podpory Ústředí Orla, za kterou děkujeme, by, tato v republice celkem třetí vrácená Orlovna, mohla být jen těžko obnovena do nynější podoby.

Všichni tito nadšení, obětaví a pracovití lidé byli vedeni úctou k práci našich předků, kteří svůj "Orelský domov" buovali v nesrovnatelně těžších podmínkách. Však také několik listů v orelské kronice nese nápis: "Oběti při stavbě Orlovny".

- 11. prosince 1934 se rozhodli koupit tento domek,
- 14. prosince jej vydražili za téměř dvojnásobek vyvolávací ceny, rovných 30.000 Kč.
- 20. dubna 1935 zahájili opravy, a za 9 měsíců,

z malá jednot, která má dochovanou svou historii. Bohatství orelské historie je velkým základem pro dnešní vzor orelské činnosti! Mnoho z nás poznalo tento svět a má vyprávěnou pověst totalitu. Proto hloubíme společně studium, aby ti co hledají v pustivé dnešní společnosti mohli se napít osvícené církve rady!

12. výročí den 80. narozenin orelské jednoty v Lichnově
Božtěch Procházka
20. února 2003.

Milí, jsem rád za vaši
a přeji pohodlou budovnost
všem společnosti!

14.12.2008

Karel Procházka
Starosta ORLA ČR
Karel Procházka
starosta úsp

